

شماره کارت: ۱۲۸

ترجمه و برداشتی

از

قرآن مجید

جزوه هشتاد و یکم

ترجمه و برداشت از:

استاد سید حسن ابطحی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ الصَّلَاةُ

وَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ لَا يَسِّمَا عَلَى

بَقِيَّةِ اللَّهِ رُوحِي وَأَرْوَاحِ الْعَالَمِينَ لِتُرَابِ مَقْدَمِهِ الْفِداءِ

«پیشگفتار»

این جزوی با موضوع بندی مسئله «تذکیه نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه‌ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه‌ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلاً در مسائل تذکیه نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل تذکیه نفس است در این جزوی آورده شده است.

ضمناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می‌نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمایی است که برای تدبیر بیشتری در قرآن و توجه دوستان به سخنان حضرت حق جل و علا یادآوری شده است.

تا انشاء الله سالکین الى الله با تأمل زیادتری موفق به قرائت قرآن گردند. و ضمناً آیاتی که در این جزوی قرائت می‌شود جایجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

يعنى اگر شما بخواهید آیاتی که مربوط به تذکیه نفس است را پشت سرهم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزوی آورده شده است و بعدها سائر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوات جداگانه‌ای آورده خواهد شد انشاء الله.

به امید موفقیت والسلام

سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

آيات ١١-١٢ من سورة ص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

صَ وَ الْقُرْآنِ ذِي الدِّكْرِ (١) بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَ شِقَاقٍ (٢)

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادُوا وَ لَاتَ حِنْ مَنَاصٍ (٣)

وَ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَ قَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ

كَذَابٌ (٤) أَجَعَلَ الْأَلْهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا شَيْءٌ عَجَابٌ (٥)

وَ أَنْ طَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَ أَضِبِّرُوا عَلَىَ الْهَتِكْمِ إِنَّ

هَذَا شَيْءٌ يُرَادُ (٦) مَا سَمِعْنَا بِهِذَا فِي الْمِلَةِ الْأُخْرَةِ إِنَّ هَذَا

إِلَّا خِلَاقٌ (٧) أَئْنِزَلَ عَلَيْهِ الدِّكْرَ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَيْءٍ مِنْ

ذِكْرِي بَلْ لَا يَذُوقُوا عَذَابًا (٨) أَمْ عِنْدَهُمْ خَرَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ

الْعَزِيزِ الْوَهَابِ (٩) أَمْ هُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا

فَلَيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ (١٠) جَنَدُ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَخْرَابِ (١١)

ترجمه آیات ۱-۱۱

«به نام خداوند بخشندۀ مهریان»

(ص) قسم به قرآنی که دارای تذکراتی است. (۱)

ولی کسانی که کافر شده‌اند، خود را در عزّت و جدائی می‌دانند. (۲)

چقدر ما از مردم را قبل از آنها هلاک کردیم، که آنها فریاد می‌زدند و دیگر وقتی برای نجات آنها نبود. (۳)

و تعجب می‌کردند که از خود آنها پیامبری برایشان آمده است و کافران می‌گفتند: این ساحر دروغگوئی است. (۴)

آیا خدایان را یک خدا قرار داده؟ قطعاً این چیز عجیبی است. (۵)

و بزرگانشان رفته‌اند (و گفتند): که بروید و خدایان خود را تحمل کنید، حتماً این همان چیزی است که هدف است. (۶)

ما این نحوه چیزی در آیین جدیدمان نشنیده‌ایم، این جز یک دین ساختگی چیزی نیست. (۷)

آیا از میان ما فقط بر او قرآن نازل شده؟ بلکه آنها درباره قرآن من در شکنند. اما آنها هنوز عذاب را نچشیده‌اند. (۸)

یا مگر خزان رحمت پروردگارت که عزیز و هابی است، نزد آنها است؟ (۹)

یا برای آنها مالکیت آسمانها و زمین و آنچه در بین آنها است می‌باشد؟ پس با هر وسیله‌ای به آسمانها بروند. (۱۰)

لشگر کوچک شکست خورده‌ای، از حزبها در آنجا (در جنگ بد) هستند؟ (۱۱)

برداشت از آیات ۱-۱۱ (تکذیب انبیاء)

از آیات فوق که بیشتر درباره تکذیب پیامبران الهی است مطالب زیر برداشت می‌شود:

اول: قرآن دارای تذکراتی است که باید انسان از آنها متذکر شود.

دوم: کثار مغدور، خود را در عزّت، متفاوت و برتر از سایر مردم می‌دانند.

سوم: آنها بیکی نفسم نکرده‌اند و تنها به دنیا فکر می‌کنند و آخرت را فراموش کرده‌اند ناگهان هلاک می‌شوند و فرصتی برای نجات آنها وجود ندارد.

چهارم: افراد ظاهربین، به تقوی و معنویت انسانها که اصل انسان همان است فکر نمی‌کنند و اگر کار

خارج العاده‌ای از آنها بیینند آن را سحر و جادو تصور می‌کنند.

پنجم: این افراد خدایان دروغین را قبول دارند و از خدای احده واحد که انبیاء معرفی می‌کنند تعجب می‌نمایند.

ششم: آنایی که با زور و قدری خودشان را بزرگتر از دیگران می‌دانند و به مستضعفین فرمان می‌دهند به آنها می‌گویند که همین کارهای باطل را انجام دهید، هدف همین دنیا است و آخرتی در کار نیست.

هفتم: آنها خدا و دین را تکذیب می‌کنند و دین را ساخته دست بشر می‌دانند.

هشتم: آنایی که تزکیه نفس نکرده‌اند حسادت و غرورشان مانع از اعتقاد به قرآن می‌شود و در اعتقاداتشان دچار شک و تردید می‌گردند.

نهم: غرور آنها نباید به حدی برسد که گمان کنند رحمت پروردگار فقط مخصوص آنها است و مالکیت آسمانها و زمین متعلق به آنها است و حال آنکه آنها بیچاره‌اند.

دهم: نباید غرور آنها باعث گردد که وقتی از طریق اسباب به آسمانها پرواز کردن خود را مستقل بدانند و خدا را منظور نکنند زیرا گاهی از چیزهای بسیار ضعیف و کوچک ضربه می‌خورند و حتی گاهی از بین می‌روند.

آیات ۱۲ - ۲۰ از سوره ص

كَذَّبُتْ قَبْلَهُمْ قَوْمٌ نُوحٌ وَ عَادٌ وَ فِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْثَادِ (۱۲) وَ ثُوُدٌ وَ

قَوْمٌ لُوطٌ وَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَئِكَ الْأَخْرَابُ (۱۳) إِنْ كُلُّ إِلَّا

كَذَّبَ الرَّسُّلَ فَحَقَّ عِقَابٌ (۱۴) وَ مَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً

مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ (۱۵) وَ قَالُوا رَبَّنَا عَجَّلْ لَنَا قِطْنًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ (۱۶)

إِصْرِرُ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَ أَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاؤُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَلَّا بُ (۱۷)

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِنَالَ مَعَهُ يُسَبِّحُنَّ بِالْعَشِيٍّ وَالْأَشْرَاقِ (۱۸) وَالْطَّيْرَ مَحْشُورَةً

كُلُّ لَهُ أَوْابٌ (۱۹) وَشَدَّنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَلَ الْخِطَابَ (۲۰)

ترجمه آيات ۱۲-۲۰

قبل از اینها قوم نوح و عاد و فرعون صاحب میخها (که با آنها شکنجه می کرد) تکذیب کردند. (۱۲)
و ثمود و قوم لوط و اهل ایکه، آنها هم حزبهایی بودند. (۱۳)

هیچ یک از اینها نبودند جز آنکه پیامبران را تکذیب کردند، پس عقوبت من بر آنها تحقق پیدا کرد. (۱۴)

و این گروه انتظاری نمی کشند، جز آنکه صیحة واحدهای به آنها برسد و برای آن بازگشتی وجود ندارد. (۱۵)

و گفتند: پروردگار ما، کارنامه ما را برای ما تعجیل کن قبل از آنکه روز حساب برسد. (۱۶)
بر آنچه می گویند صبر کن و یاد کن بسته ما داود را، او صاحب قدرت بود و قطعاً او بسیار توبه کننده بود. (۱۷)

ما کوهها را برای او مسخر کردیم که شب و صبح تسبیح می گفتند. (۱۸)
و پرندهها با او محسور بودند و همه (در همه کارها) به او مراجعه می کردند. (۱۹)
و سلطنتش را محکم کردیم و به او حکمت و فصل الخطاب عنایت فرمودیم. (۲۰)

برداشت از آيات ۱۲-۲۰ (مقام اولیاء خدا)

سالک الى الله باید از آیات فوق کاملاً استفاده کند که تکذیب انبیاء به ضرر او است و اورا از موقیت باز می دارد و به مطالب زیر توجه کند.

۱ - عقوبت پروردگار بر انسان به خاطر تکذیب انبیاء و عمل نکردن به دستورات آنها تحقق پیدا می کند.

۲ - عقوبت پروردگار به زودی می رسد و کارنامه آنها قبلًا برای آنها روشن می گردد.

۳ - سالک الى الله باید به حرفهای نامریوط دشمنان توجه نکند و از اذیتی که دیگران به او می کنند رنج نبرد و بربار باشد.

- ۴- اگر انسان مراحل تزکیه نفس را بگذراند و توبه و انا به نزد پروردگار بکند و از اولیاء خدا شود خدای تعالی اگر صلاح بداند کوهها را مسخر او می کند که صبح و شام برای او تسبيح کنند.
- ۵- حتی پرندگان را با او مأنوس می کند و در خدمت او قرار می دهد.
- ۶- سلطه و حکم‌فرمایی او را محکم می کند و به او حکمت و فصل الخطاب عنایت می فرماید.